

רחל מרחלת על כל העולם

קראסוויצה, תני לי את הגבס

איזו הפקה!

את מירי אלוני ושמואל ארמני אני פוגשת ברחוב, נראים מצויין, על כל ישראל. שואלת מה הולך, משיבים תודה, הכל בסדר. שואלת וחוז' מזה? וחוז' מזה, הם אומרים, גם הכל בסדר, תודה!

"אז מה חדש?" אני שואלת.
 "יש הפקה חדשה." הם משיבים.
 "ספרו קצת!" אני מתחננת.
 "שום דבר מיוחד," הם מפטירים.
 "אז מה קורה?" אני מתעקשת.
 "שמוליק מפיק, ואני אגיש."
 "מת'י?" אני רוצה לדעת.
 "בעוד שיכעו וחצי חודשים." היא מסמיקה.
 "איזה הפקה?" אני חושרת.
 "זכר או נקבה?" הם מגחכים.
 "השארתי את הראש בבית. למה אתם מתכוונים? שאת בהריון, מירי?"
 "רואים ששכחת את הראש, כן?"
 "שיגעון, איזה יופי!"
 "חכי ותראי!"
 "כמה זמן עברתם על ההפקה החדשה?"
 "שנה וחצי של חזרות מייגעות יוסיום, אוף!"
 מתלונן המפיק.
 "מירי כחרת מפיק עם נסיון קודם?" אני מחטטת.
 "מה זה נסיון? יש לו שלוש הצלחות קופתיות." היא טוענת.
 "בני כמה הילדים, שמוליק?" אני מקשה.
 "הבכור חייל בצבא, שמו להב, הבת מיכל ו-16, וכן בשם תומך בן 11 וחצי."

מירי אלוני זכר או נקבה

"שניהם מזכירים את מירי. אותן האותיות כימעט" אני מחשבת לאט.
 "נכון." הוא משיב, "זו ההצגה שלה."
 "ואיך תקרא להצגה החדשה?"
 "ירמי אם יהיה כן, על שם ירמיו בורדנוב ו"ל מהצנחנים, או ירמה, אם תהיה זאת בת."

מרחתי את הפרצוף בצבעי-מלחמה ובאתי למערכת. ראיתי אור בחדרו של הבוס. העפתי מבט כוז חודר-שריון, נכנסתי לחדר הסמוך, הרמתי את השפופרת וביקשתי מהקראסוויצה שתעלה אותו על הקו.
 "האלו?"
 "זו אני, והיזהר ממני!"
 "מה קרה היום?"
 "ראית את הגיליון האחרון?"
 "אז מה?"
 "קראת על גילה בוכמן, והרגל השכורה?"
 "אז מה?"
 "אתה רוצה שאתחיל לכתוב על ענייני הגדה המערבית או כתבה על ענייני המפלגות?"
 "מדוע?"

גילה בוכמן נתקלה בדג סקרן

"כי אתה הורס לי את האמינות!"
 "מה את מקשקשת?"
 "ממתי כותבים אצלנו על גילה במדורים אחרים?"
 "מהגיליון הקודם!"
 "רגע! אל תפסיק אותי! ומעלים נשכחות, שהיא אשתו או חברתו של יוסקה בוכמן, אחרי שאני כתבתי במדור כבר לפני שנה כימעט שהם נפרדו, ושהיא קבלה ממנו פיצוי כשווי של מיליונים רבים!"
 "אה?"
 "אה. בה. איך אצא עכשיו לרחוב?"
 "לא נורא. כולם יודעים שזו לא את שכתבת."
 "לא כולם יודעים, ולך יש אחריות מינס טריאלית!"
 "את שוב מתחילה?"
 "שיידעו במערכת שיש אנשים שאסור לגעת בהם. אלה רכושי הפרטי!"
 "שתית משהו לפני שבאת?"
 "חכה עם החוכמות שלך, ואתה יודע מה הכי גרוע?"
 "מיד אשמע."
 "שיוסקה בוכמן נמצא עכשיו בארץ. ואין בינו ובין גילה כלום, אפילו לא התראו!"

זמר, זמר, זמר לך

אינני רוצה לשרוף את אצבעותי. יש לי עוד כוונות מפעמים קודמות. לכו אל תצפו שאפוצ'ז לכם כאן איזה סנסציה

בני אמדורסקי ואילנה בנאי איזו סימפניה!

הוא.
 גם משום שאינני בטוחה בכך. יתכן וזו ידירות-אמת בין אנשי-הבוהימה, שמצאו את עצמם מחוץ למיסגרת הנשואין, והמחפשים קצת חברה, ידידות וסימפטיה הדדית. ואת אלה יש לשניים בשפע.
 בני חזר זה מקרוב מסיבוב-הופעות עם החצי השני, ישראל גוריון, מארצות-הברית. ואילנה עוקבת בשימחה אחרי ההצלחה העצומה של יובל

בראדר אנד סיס

דרינג, דרינג.
 "המרחלת? מרבית רחל הרמתי."
 "שלום רחל הרמתי."
 "קראתי במדור על הרומן הגדול שלי עם סגן-ניצב אריה עמית."
 "יופי."
 "אבל לא דייקת."
 "איך?"
 "זה לא רומן גדול! פשוט אריה ואני חברים מצויינים המון שנים, והוא אף קורא לי, סיס, וזה הכל."
 "אז לא נפגשתם לראשונה באילת?"
 "לא. זה כמו שאני מספרת לך. אך עכשיו אני לבד והוא התגרש, אז אנחנו באמת מרבים לצאת ביחד."
 "ואין רומן?"
 "אריה צעיר ממני ב-13 שנים!"
 "אה."
 "וגם בעניין פסח בלקין טעית. נכון שנראיתי בחברתו שלוש פעמים, אך בכל שלושת המיקרים נפגשתי איתו בענייני-עבודה."
 "ורומנים חדשים?"
 "חוז' מהרומן שהיה לי בזמנו עם מיכה מקול-ישראל, איך."
 "הוא."
 "גם משום שאינני בטוחה בכך. יתכן וזו ידירות-אמת בין אנשי-הבוהימה, שמצאו את עצמם מחוץ למיסגרת הנשואין, והמחפשים קצת חברה, ידידות וסימפטיה הדדית. ואת אלה יש לשניים בשפע.
 בני חזר זה מקרוב מסיבוב-הופעות עם החצי השני, ישראל גוריון, מארצות-הברית. ואילנה עוקבת בשימחה אחרי ההצלחה העצומה של יובל

בנה, שאחד משיריו צועד במצעד, והופעה בסרט כבר מאחוריו.
 אילו היה לה ניסיון בניצוח, יכלה להרכיב להקה לא רגילה, ארבעה קולות: יוסי, ישראל, בני ויובל, כשישראל ובני מלווים את השירה בגיטרות.
 איזה סימפניה!